

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Decano & Capitulo Cathalaunensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

Archiepiscopi, Episcopi, Abbatibus, Prioribus & Universitatibus, Capitulis, Comitibus, Baronibus, Civibus, & aliis per Apuliam, & terram Laboris, & ducatum Amalphie constitutis.

Epist. 21.
Providetur gubernationi Apulie & terrae Laboris.

AD vestram volumus audientiam pervenire quod de dilecto filio G. fratris militiae templi familiaris nostri & nobilis viri Lug. & M. de Potentia legalitate ac prudentia consentientes, constituimus eos Magistros Camerarios Apulie & terrae Laboris, & justitiarius officium in demanio totius Apulie & terrae Laboris & ducatus Amalphie ipsis committimus exequendum. Monemus igitur universitatem vestram & exhortamur attentius, & per apostolica vobis scripta mandamus atque precipimus quatenus eis de omnibus praeteritis & praesentibus & futuris quae ad magistrerium camerariatus pertinent intendatis, & de his quae in demanio Regis ad justitiam spectare noscuntur, curetis eisdem ad mandatum & Regis honorem & regni profectum humiliter intendere. Datum Anagnini X. Kal. Maij.

VVigorniensis Episcopo.

Epist. 22.
De facultate appellandi seculum apostolicum.
Cap. 47. de apostolice.

EX parte tua fuit propositum coram nobis quod cum inter Anglicos & Wallenses sint inimicitiae manifestae, & ad partes illas Anglicis periculosus sit transitus pro viarum periculis & guerra, quae inter gentes illas frequens esse dinoscitur vel continua, multi de causa sua meritis dissidentes te aliquando vel tuos auctoritate literarum nostrarum trahere satagunt ad iudices in Wallia constitutos, ut sic indefensas causas, etiam iustissimas, relinquas, vel compositionem subeatis injustam pariter & damnosam. Cum igitur causas quas committimus sic velimus sine debito terminari quod neutra partium contra justitiam aggravetur, fraternitati tuae praesenti pagina taliter respondemus, quod cum talis exculatio sit honesta, cum ad praesentiam delegatorum iudicum non potest securè venire citatus, tu vel tui, quotiens ad illos iudices vos evocari contigerit ad quorum praesentiam vobis periculosum est ire, liberè poteritis ad sedem apostolicam appellare, etiamsi in literis commissionis nostrae appellationis fuerit remedium interclusum, nisi iudices ipsi vobis assignent locum idoneum & securum. Datum Laterani X. Kal. Maij, pontificatus nostri anno quinto.

Eidem.

Licet appellationis obstaculum ad remedium inventum fuerit oppressorum, multi tamen oppressi indulto beneficio abutentes, illud in clypeum iniquae defensionis assumunt, ut & correctionem valeant effugere praelatorum, & liberius quae religionem non sapiunt exercere. Ad audientiam siquidem nostram te significante pervenit quod cum ad abbatias & alias domos conventuales tuae dioecesis, juxta quod officij tui sollicitudo deposcit, visitaturus accedis, ut errata corrigas, & edificanda aedifices, & destruenda destruas, Abbates, Priores, seu alij locorum eorundem rectores, ut canonicam correctionem evitent, appellationis obstaculum interponunt, ac sic tuum conantur propositum impedire, ut neque de intrinseca vel extrinseca correctione locorum ipsorum aliquid valeas ordinare. Volentes igitur & fraternitati tuae deferre & praesumptionibus occurrere malignantium, devotioni tuae auctoritate praesentium indulgemus ut quotiens te ad Ecclesias conventuales dioecesana tibi lege subjectas necessitas vel utilitas traxerit, non obstante appellationis objectu, si qua interposita fuerit in elusionem ecclesiasticae disciplinae, liberè de prudentum & religiosorum consilio in eis corrigenda corrigas & statuas quae secundum Deum fuerint statuenda. Datum Laterani VIII. Kal. Maij.

Epist. 23.
Interdum non esse deferendum appellationibus.

Decano & Capitulo Cathalaunensis.

Cum nuper Ecclesia vestra pastoris foret regimine destituta, vos convenientes in unum, super electione habuistis Pontificis substituendi tractatum, sed intelligentes quod vestra vota erant diversa, licet aliquos duxeritis nominandos, ad electionem tamen nullatenus processistis, sed ad sedem curastis potius apostolicam appellare. Cum ergo dilectus filius R. Archidiaconus & G. Canonicus vester ex una parte ad nostram praesentiam accessissent, postulabant a nobis dilectum filium Willelmum de Iovisvilla Ecclesiae vestrae Canonicum in Episcopum sibi dari. Verum dilectus filius Decanus Meldensis, qui pro parte altera missus fuerat procurator, licet proponeret dilectum filium I. majorem Archidiaconum Ecclesiae a parte pro qua venerat postulatum, petiit tamen ex adverso electionis vobis licentiam non auferri, sed remitti potius utramque pariter

Epist. 24.
De electione Episcopi Cathalaunensis.

ad Ecclesiam memoratam, ut illic vobis personam eligeretis idoneam in pastorem. Nolentes igitur vos eligendi potestate privare, & partes ad propria remittentes, universitati vestrae per apostolica scripta mandamus districtè præcipimusque quatenus infra mensem pro præsentationem literarum istarum personam idoneam de gremio ejusdem Ecclesiae, si talis in ea poterit reperiri, vobis canonicè in Episcopum eligatis, & si electio facta fuerit in concordia, ipsam venerabili fratri nostro W. Remensi Archiepiscopo sanctae Sabinae Presbytero Cardinali apostolicae sedis Legato repræsentare curetis; quam si canonicè factam repererit & de persona idonea celebratam, per eum mandavimus confirmandam, & electum in Episcopum consecrandum. Quòd si forsan non poteritis convenire, sed plures duxeritis eligendos, eidem Archiepiscopo & venerabili fratri Episcopo Parisiensi & dilecto filio Primicerio Metensi dedimus in mandatis ut omni gratia & timore postpositis, examinatis prudenter & studiis eligentium & meritis electorum, quem magis utilem Ecclesiae viderint, electionem ipsius, dummodo canonica reperitur, nullius contradictione vel appellatione obstante confirmant, reducentes in irritum si quid ante susceptionem præsentium literarum invenerint attentatum, alioquin utraque electione cassata personam vobis idoneam sublato appellationis obstaculo in Episcopum assignare procurent, ut vos ipsi tanquam Episcopo vestro debitam exhibeatis reverentiam & honorem, monitione præmissa per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compellentes; si verò non omnes his exequendis valuerint aut noluerint interesse vel etiam convenire, prædictus Parisiensis Episcopus cum altero ea nihilominus exequatur. Datum Laterani V III. Kal. Maij.

Patriarchis, Archiepiscopis, Abbatibus, Prioribus, & universo clero in transmarinis partibus constitutis.

*Epist. 25.
De Legatis destinatis in terram sanctam.
Vide gesta Innocentij III.
cap. 46.*

SI sub potenti manu Domini humiliasset se populus Christianus, nec præsumpisset contra stimulum calcitrare, sed flagellum quod ex justo judicantis judicio suae videbat imminere cervici, suis criminibus imputasset, ascendisset ad Dominum forsitan clamor noster, & ipse qui miserator & misericors est, tristitiam nostram in gaudium convertisset. Verùm quia omnes

declinavimus, simul inutiles facti sumus, nec est qui faciat bonum etiam usque ad unum, nec placatus est hæcenus Dominus nec pepercit, sed usque nunc manus ejus mansit ad flagellum extenta. Sanè si dissimulasset populus cismarinus crucis injuriam & opprobrium crucifixi, nec se flagellatum in occupatione terrae nativitatis dominicæ credidisset, vos tamen, qui & strages vestrorum & victrices hostium acies è vicino vidistis, non debuistis profanationem civitatis Hierosolymitanæ, coinquinationem templi dominici, vincula & captivitates vestrorum, occisionem gentis nostrae, ac translationem salutiferæ crucis, in qua salus mundi pependit, siccis oculis intueri, qui debuerant potius deducere lacrymas per diem & noctem, ut sic saltem Dominum ad misericordiam provocarent, quatinus cum vos conversi fuissetis ad ipsum, & ipse converteretur ad vos, & propitius fieret peccatis vestris, & vestrae dignaretur miseriam misereri. Verùm quia nec cismarini nec ultramarini hæcenus, sicut debuerant, Dominum placaverunt, quasi frustra prædecessores nostri Romani Pontifices laborarunt, frustra laboravit etiam populus Christianus, nisi forsan quamplures, etsi Hierusalem terrenam recuperare nequiverint, caelestem tamen, ut credimus, palma martyrij adepti sunt. Cum ergo nos, prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, fidelium populos ad subsidium terrae sanctae duxerimus commonendos, etiam eo favente qui actiones nostras aspirando prævenit & prosequitur adjuvando, multi nobiles & potentes de regno Francorum, immo etiam multa de diversis partibus multitudo assumpserint signum crucis, & in subventionem vestram viriliter accingantur, ne, quod absit, inanis sit labor eorum, zizania inter eos superfeminante homine inimico, si angelus qui de ipsorum medio colligat omnia scandala non mittatur, dilectis filiis nostris S. tituli sanctae Praxedis & P. tituli sancti Marcelli Presbyteris Cardinalibus apostolicae sedis Legatis, viris providis & discretis, tam in opere quam sermone potentibus, laborem injunximus peregrinationis, ut uterque, vel alter eorum, exercitum Domini cum humilitate præcedat, & eum in concordia foveat, & ad pacem revocent impacatos. Verùm ne in vacuum nos & ipsos laborare contingat, si ultra maligni populi demereantur merita quòd cismarini non de suis meritis sed divina potius misere-